Руске Дружтво Сиверней Америки

Г Л А С Н Ї К

Rusyn Association Of North America

Рок IV Число 2 (9) Киченер, ОН, Канада Юний 1999

ЧЛЕНОМ РУСКОГО ДРУЖТВА СИВЕРНЕЙ АМЕРИКИ

XV ПИКНИК НА ВАЛЕНС ОЗЕРУ

*** Понеже нє достата резервация у Вудстоку, и того лєта ше зиходзиме на Валенс озеру!**
Як уж обявене од скорей, тогорочни лєтнї

XV пикник ше отрима 3 юлия на озеру ВАЛЕНС при Кембриджу!

Укажме и того року же ше можеме зисц у вельким чишлє, же ше можеме дружиц и вешелїц як то лєм руска душа зна.

То XV пикник по шоре, мож повесц же то и мали ювилей. Зидзме ше до дружтва, погосцме зоз смачну прашецину, зоз колачами котри пририхтаю нашо ґаздинї, поуживайме у красней природи, участвуйме у дружтвених активносцох котри ше планую, стретнїме ше з велїма познатима…На знанє шицким: ПРАШАТКО того року шицким учашнїком пикника дарує панї **София Херинґ**, дакедишня Вербащанка.

Управни одбор Дружтва привитує шицких наших членох и других госцох на пикнику и жада им вельо приємни хвильки, красне уживанє и друженє у тим приємним парку. Очекуєме и наших членох з далєка, окреме з УСА, як милих и ридше видзених госцох.

XV пикник - дня 3 юлия а на локациї Валенс озера!
Н Є З А Б У Д З Ц Е - CAMBRIDGE
V A L E N S!

JULY 3 * JULY 3 * JULY 3 * JULY 3 * JULY 3 * JULY 3 * JULY 3 * JULY 3

З РОБОТИ РУСКОГО ДРУЖТВА СИВЕРНЕЙ АМЕРИКИ

77 ДНЇ ЯК ВИЧНОСЦ ДЛУГИ

У приодзе медзи двома числами нашого "Гласнїка" збули ше вельки (и страшни) подїї у Югославиї. Политични розкроки и конфликти приведли и до правого воєного конфликту медзи НАТО алиянсу и ВЮ односно, 19 жеми-члени Сиверноатлантского пакта окончели вельку пресию на режим, на власц у Югославиї, а повод шицкому була ситуация на Косове и коло Косова.

Ми наш "Гласнїк" нє хаснуєме за политични цилї або политични анализи алє тоту подїю нє мож а нє спомнуц. Полни 77 днї тирвало тото воєне зраженє на Балкану, на(д) териториї(ю) Югославиї як, мож повесц, єден у велькей мири нови способ войованя. Далєко од класичних формох на котри зме звикли. НАТО авиони дзень а ноц надлєтовали и трафяли утвердзени цилї, руїновали систематично привреду, инфраструктуру и значни обєкти - мости, рафинериї, вельки фабрични комплекси, воєни цилї… Дзень а ноц ! Прето ше и до нас уселєл страх понеже нєт ту медзи нами анї єдней особи котра там, у старим краю, нє ма своїх найблїзших и наймилших. А ракети трафяли цилї и у Новим Садзе

(У Новим Садзе поваляни шицки мости на Дунаю, розбита Рафинерия, воєни обєкти…), у Кули, Червинки, Вербаше… там дзе барз, барз блїзко нашо, отамаль и ми, и поцерпали зме чи нє придзе до найгоршого. "Глад" за информациями був вельки. Чарни вистки нам сциговали и попри того же пошта нє ишла - на помоци нам були телефони и Интернет. У жеми було вше чежше, окреме од часох кед барз очкодована електроенергетска система та у велїх войводянских местох нє було по 25-30 годзини струї. А там було и хорих, и малючки дзеци, и старих людзох…Интерно зме ше у РДСА информовали, радзели чи мож даяк помочи и як, контактовали зме пошвидшано ту на сиверноамерицким континенту а, у медзичаше, посцигнута политична порада медзи двома боками у вязи Косова та пришло и до ублажованя напнутосцох и воєни дїйства престали.

Були то два и пол мешаца котри нїґда нє

ОТРИМАНА ВЕЛЬКОНОЦНА СЛУЖБА БОЖА У КИЧЕНЕРУ

ПРЕСЛАВЕНЕ ХРИСТОВО ВОСКРЕСЕНЄ

Внєдзелю 4 априла 1999 року, на саму Вельку Ноц, отримана Вельконоцна Служба Божа у Українскей Католїцкей церкви, 131 Victoria St.S. у Киченеру з початком на 3 годзин пополадню. Служел ю оцец Мирослав Чайка, парох Церкви Пресвятей Богородици у Торонту.

З тей нагоди у Церкви ше зишло красне число наших людзох котри пришли преславиц Христово воскресенє. На самей Служби Божей було святочно як то може буц на Вельку Ноц. Паноцец Мирослав Чайка на самим концу пошвецел вельконоцне єдзенє у кошаркох а шицки присутни одшпивали "Многая Лїта". Пред самим розходом паноцец Мирослав нам повинчовал Вельку Ноц и сообщел вистку же ше нєодлуга по Велькей Ноци муши врациц до краю, до Словацкей. Ми му барз крашнє дзекуєме на кратким друженю и жадаме му вельо успиху у будуцим службованю.

Кельо ше здогадуєце у марцовским Гласнїку писали зме же плануєме на Вельку Ноц даяки нови змисти.. На жаль, послужбове друженє у церковней сали зме з тей нагоди вихабели пре смертельни случай. Векшина з нас понагляла дому погосциц ше зоз шунку, сирцом и другима єдлами котри ше рихта за тоту нагоду. Такой потим, пред змерком, був орґанизовани одход до Торонта же би ше нащивело посмертни остатки покойней панї Бранки Будиннски и виявело сочувствиє членом єй найблїзшей фамилиї.

М. Будински

ВЕЛЬКОНОЦНЕ ОБЛЇВАНЄ

Красни обичаї, традицию котра нам при шерцу, треба отримовац.

Иницияиви коло облївaня, як єдного з вредних каменчкох у мозаїку нашей рускей традициї, були порушовани каждого року од удатного облївaня 1997 року. З пременлївим щесцом.

Того року пред Вельку ноцу були розпочати одредзени догварки, медзити, на саму Вельку ноц, векшина понагляла до Торонта дзе лєжала панї Бранка Будински виражиц фамилиї сочувствиє и одпитац ше од покойней, члена нашей заєднїци ту у Онтарию. Так порада за ютредзень, кед традицийне леґиньске одн. хлопске облївaнє - виостала. А ютредзень пополадню хлопски облївaче рушели. Нє було то пребарз масовно алє тельо, же би ше здогадло на давни часи з младосци, тельо того було. Нашо жени, дзивчата та и мацери покус звисковали, пробовали ше скриц, алє - облївaче свойо поробели.

Вовторок, другого дня облївaня, знова жени и дзивки указали же су и зложнєйши и од дїла. Подписнїк тих шорикох облял пондзелок 7 женски особи и тельо кантари принєсол дому. А ютредзень, вера, зобрал од 9 облївачкох. У трох ґрупох, та аж и орґанизовано, на двох автох, облївачки врацели тото цо ше им задлужело дзень пред тим, та аж и додали. Так и треба кед хлопи и леґинє нє знаю анї започац анї закончиц.

Жадам ту визначиц найстаршу облївачку шицким знану **Ирину Планчак** котра прима облївaнє а и облїва по правей традициї и з виру до того обряду. Кед ю приду облївац та ше, вера, нє бої: *"Облївайце, цо вецей, нє шпоруйце...!!!"* гутори вона а, ютредзень заш, вона була перша облївачка на моєй адреси и за тото єй дзекуєм. Наздавайме ше же приклад андї Планчаковей допринєше же би зме на рок облївaнє у обидвох дньох окончели на радосц и потїху а зоз каблїками, кантарами, пивком, винком, колачами, шмихом и шалу - значи, з нащивйованьом єдни других и зоз друженьом котре може лєм змоцньовац нашу руску заєднїцу ту у Канади, у Онтарию. (Г.К.)

IN MEMORIAM:

БРАНКА БУДИНСКИ

(1923-1999)

После краткей алє чежкей хороти у Торонту 2. априла, на Вельки пияток, умарла панї Бранка Будински. Похована є зоз церкви Св. Сави на вельки теметов у Норт Йорку пондзелок, 5 априла. Док лєжала у R.C. Kane Funeral Home поклонєли ше єй посмертним остатком и виражели сочувствиє фамилиї числени приятелє и познанїки зоз Торонта, з цалей ейриї а Руснаци, члени РДСА, пришли у составе окремних делегацийох зоз Киченеру, Хамилтону, Брантфорду, Дандасу...

Панї Бранка Будински або, за велїх єдноставно тета Бранка, народзена 4 юлия 1923 року у фамилиї Кнежевич у Новим Кнежевцу. До Руского Керестура пришла на початку 1946 року и була перша Сербкиня одата у валалє после гевтей войни. Винчанє Бранки и Миколи Будинския було у рускокерестурскей церкви а теди ше тета Бранка "повинчала" и зоз Руским Керестуром - ту було єй фамилийне гнїздо, ту був єй дом, без огляду дзе путовала и дзе пребувала. А рушала ше досц по швеце, путовала там дзе була и єй єдина дзивка Нада до котрей убудовала вельку часц свойого живота. У валалє Будинскових познали скоро шицки людзе понеже вони мали вельки овоцнїк и роками понукали на предай рижней овоци.

До Канади тета Бранка пришла пред полнима 11 роками. Пришла ґу своїм, ґу дзивки Нади, унуком Мирославови и Анити и жецови Владимирови. Познала ту такповесц шицких наших людзох ище зоз старого краю, найвекше єй задовольство було присц на рочни пикник и стретнуц ше з велїма, поприповедац, дружиц ше... Була на каждим пикнику и, гоч остатнїк рокох мала досц проблему зоз видом, любела пребариц з каждим пар словка, роспитац ше о родичох, о сушедох....Була вязана за Керестур, штирираз у тих 11 рокох путовала до валалу... Остатнїраз кед ступела на капурку до обисца на Вельким шоре та ше, гваря, розплакала щешлїва же є дома алє - як кед би чувствовала же нїгда вецей ту нє придзе, же ше вецей нє стретнє зоз нину Рамачову, з нину Лисого, зоз Семановима, зоз найблїзшима сушедами...

Вично ожалосцени и вше у памяткох на милу мацер, бабу, швекру и тету оставаю: **дзивка Нада, унуки Мирослав и Анита, жец Владимир, шицка родзина, сушедство у Керестуре як и члени Руского Дружтва Сиверней Америки у Канади и УСА**

†Вечная єй памят! †

В И С Т И

НОВИ ПРИЯТЕЛЄ МЕДЗИ НАМИ

Початком априла з Нового Саду до Киченеру припутовали нови приселєнци - **Борис Чакан**, електроинженєр и його супруга **Биляна**, будовательни инженєр. Перши днї у новим стредку препровадзели у родзини, у Звонимира и Сенки Чаканових , а потим пришли до Мисисаґи з надїю же ше там и, вообще, у Торонту, лєгчейше найдзе роботу.

Стредком априла з Кули припутовала **Оливера**, заручнїца Янка Гербута котри жиє и роби у Киченеру.

ВЕЛЬКА РАДОСЦ У ФАМИЛИЇ ГЕРБУТОВИХ

Озда нєт милше и веселше у єдней фамилиї як цо то наро-дзенє дзецка. Озда нєт красшого и приємнєйшого чувства и шерца полного з радосцу як теди кед беба мило гуркота або дзвонко заплаче.

Предостатнього дня у марцу, точнєйше 30, у фамилиї Гербутових народзело ше перше дзецочко - дзивочка. Прещешлївши , мац **Ана** и оцец **Янко**, вибрали мено Йозефина. Свою вельку радосц Гербутово подзелєли зоз приятелями, сушедами. Окреме весело було на кресцинох 8 мая у церкви "Св.Владимира" на котри були поволани коло 60 госци. Шветочносц увелїчал о. Янко Колошняї зоз Норт Батлефорду (Саскачеван) котри покресцел малу Йозефину котра, доставаюци святи Тайни, достала ласку Божу.

(В. Рац)

На многая и благая лїта!

МЕМОРИЯЛНА ДОНАЦИЯ НАШОМУ ДРУЖТВУ

На спомин и на вичну памятку знагоди шмерци панї Бранки Будински **Драґана Вуясинович** даровала $200 нашому Дружтву, Рускому Дружтву Сиверней Америки. Панї Вуясинович, иншак, пациєнткиня др Нади Бесерминґ, дзивки покойней, на тот способ жадала оддац ище єдно припознанє пок. Бранки Будинсковей котра остатнї скоро 12 роки препровадзела ту у Онтарию зоз своїма наймилшима.

ПОРТРЕТ МЛАДОГО СПОРТИСТИ

ЖЕЛЬКО НА СПОРТСКИМ ПИЄДЕСТАЛУ

Желько з часцу медальох и плакетох

Кед ше кедишик давно, у златних рокох шицким нам добре запаметаней "гевтей" Югославиї, означовало ювилей велького науковца Михайла Пупина, професора на Колумбия универзитету у Зєдинєних Америцких Державох до оч ми теди спаднул нєзвичайни податок же Пупин бул и добри спортиста. Познате же Пупин барз млади, зоз ровного Банату дзе добру часц младосци препровадзел як чобан, припутовал до Америки. Осамени у новим швеце, без пенєжу, нє мал нїяку подпору, нї од кого потримовку же би посцигнул дацо вельке. Млади хлапчиско ше ришел бориц сам за себе. Похопел же тот хто у Америки здобудзе високе образованє ма вецей нагоди за красну перспективу як тот цо лєм свою физичнну роботу, свой труд, предава за дробни пенєжи. Уписал ше Пупин на факултет. Вибрал електронїку котра теди була цошка наймодернєйше, найперспективнєйше за чловечество. Уж перших дньох на студийох спознал же ше добри студент ценї ище баржей кед є и добри спортиста. Михайло ше указал добри у спорту, найлєпши, шампион у пасованю. Од тих хвилькох ше му "сто дзвери" отворели - постал познєйше универзитетски професор а, дзекуюци його пренаходком, медзи иншим, видумани нєшка нєзаменлївы телефон.

И ми Руснаци мали добрих, шветово припознатих спортистох: Яшу Бакова, Такача, Вислaвския, Нярадия… Мали зме а, спрам шицкого, и нєшка маме добрих спортистох, спомедзи котрих даєдни з високо обецуюцу будучносцу. А кед дахто досцигує сам верх ту, у високо конкурентним америцким спортским кругу, тот насправди цошка вредзи!

На розуме мам младого спортисту **Желька Колєсарового** зоз Киченеру, Онтарио.

Желько, подобнє як дакеди Пупин, млади пришол на америцки континент. А знаме - нїгдзе у швеце нє лєгко буц приселєнєц бо його початки вше чежки. У шицким ше муши двараз доказовац же би го други замерковали. Та гоч то лєм и обичне спортске бависко. Так було и зоз Желком. Ту, у новим штредку, вон предлужел буц активни спортиста-одбойкаш. Ту предлужел бавиц одбойку котру полюбел у родней Югославиї дзе бул добри, замерковани, алє аж ту у Канади, так як дорастал за тинейджера, за стредньошколца, його окремни спортски, людски и интелектуални прикмети з дня на дзень вше баржей приходзели до вираженя. И нєшка о нїм пишу у канадских и америцких новинох, вироятно вецей и частейше як о даєдних з домашнїх одбойкашох. Ниа, даєдни наслови и поднаслови: "Колєсар, єден з найлєпших младих одбойкашох у Онтарию…", "Тим ‘Троянци’ мал найвекшу удерну моц дзекуюци новому членови Колєсарови", "Желько Колєсар одбавел першенство свойого живота надбавююци националних шампионох хтори и по три роки старши од нього…"…

А єст и прецо писац о Желькови хаснуюци при тим найкрасши епитети. Насампредз, одлични є бавяч, на початку кариєри як дзвигач а тераз коректор, нєнадмашни лїворуки сервер, пожертвовни у лапаню каждей процивнїцкей серви. Ґу тому, добри є товариш, цо тиж барз значне, бо ридко єст таких як Желько же су з рока на рок

преглашовани за найлєпшого бавяча, поволовани до одбойкашских клубох ЗАД и Канади, до репрезентациї Онтария, наградзовани по вецейраз, а же би остали природни, млади по шерцу и души, нєгербни и нєсебични. Желька люби и публика (любя його спектакуларни серви, моцни "забиваня" лабди до процивнїцкей часци, або нєзвичайни руцаня за лабду понад сам паркет) и його собавяче. Тренере найлєпше знаю же часто досц вельки ризик увесц нового бавяча до тиму котри зоз другима, практично, скоро нїч нє тренирал а же би бависко затримало уровень. Бо, кед ше лєм єден бавяч нє уклопи до цалосци, тим зна "спаднуц" у бависку, препаднуц у змаганю. А Желько може пойсц, наприклад, до вибраних, найлєпших одбойкашских клубох Америки и бавиц, сотрудзовац зоз тимом и бавячами як кед би то бул його матични клуб у Онтарию.

Прето нїч нє нєзвичайне же ище прешлого лєта Желько бул поволани до одбойкашскей репрезентациї Канади, медзитим, понеже теди ище нє мал канадске державянство - шицко остало на заєднїцким тренингу. Нє чудне, прето, анї тото же Желько достал поволанки з боку вецей канадских и америцких универзитетох же би бул праве їх студент а то значи и бавел за їх одбойкашски тими. То знак велького припознаня. После одредзеного ваганя, Желько вибрал понукнуце Пенсилванийского Державного Универзитета (Penn State University) и од єшенї уж будзе "Американєц". Тото понукнуце, тота шанса же би Желько досягнул сам верх и у спорту и у образованю, у подполносци у складзе зоз праксу у Сиверней Америки дзе ше уж скоро три вики найлєпшим дава така файта потримовки. Живот учи же будучносц нє лєм за младих, алє тиж так и за одважних. Гоч кельо жертви треба уложиц, урожаю ше наздавац може (и будзе) лєм тот хто на час закаше рукави. Нєт сумнїву, вредзело, вредзело ше Колєсаровим, Геленки и Гавриїлови зоз дзецми Ґабриєлу и Желком, рушиц "до швета". Якош так подобнє як кед ше пред 250 роками наша груда Руснацох з Карпатох спущела до ровней Бачки, кед их тоти цо оставали ровно лєм одгваряли же отаргнуц ше од Матки то препасц, а тоти место препасци надросли Матку. Так було пред пар роками кед ше Колєсарово позберали до Канади, до нєзнаного, и кед им було поведзене же то нє за нїх одпочинац нови живот - вони ше тераз можу цешиц: їх дзивка Ґабриєла, место же би ше тераз шпотала по новосадских кафичох под воєну плахту, ступела по сигурней драги микробиолоґа и вирусолоґа а їх син Желько, место доруцованя лабди у даякей пиньвици-склонїщу, наступал як права спортска гвизда тих рокох пред числену канадско-америцку публику.

Дзеци то, гваря, найважнєйши урожай родичох.

Попри родичох, зоз такима дзецми ше поцеши цали руски народ.

Любомир Медєши

За нєполни 4 роки Желько на рижних турнирох освоєл 32 медалї, од чого 18 златни. Ма 3 плакети за All Tournament Team z US Junior National, а ма и 7 плакети як MVP zoz Ken Davies Open, zoz FHC High School, и плакети за All star York University Classic ta zoz WCSSAA.

Тих дньох достал и плакету Academics - припознанє котре доставаю лєм школяре котри маю 80% або висши просек у стредньошколским образованю. Желькув просек за штири роки 86%.

НАШО ДИПЛОМЦИ

ВИСШЕ, ИЩЕ ВИСШЕ

Окремне задовольство запанує медзи нами кед зводзиме "биланси" резултатрох школованя наших младих членох. З тей нагоди можеме гласно виповесц винчованки за успих даскелїм младим борцом за знанє.

Катарина Колбас, дзивка Меланки и Владимира Колбасових з Киченеру, отримала 17 априла дипломски концерт на Универзитету Вилфрид Лори у Вотерлуу. Наша млада флаутисткиня виведла безпрекорно комплетну програму (Бах, Сомерс, Франк…) и то була и коруна на єй рядово студиї. После програми вона и єй найблїзши з фамилиї почасцели присутних у голу Морин Форестер Рецитал Хала, а у доме був прави-правучки диско за вельке дружтво приятельох. Як дознаваме, Катарина ма у планє предлужиц MD на Универзитету у Торонту.

Анита Ґабриєла Сабадош, дзивка Ани и Юлина Сабадошових з Киченеру, дипломовала на Универзитету у Вотерлуу у обласци Helth study. У рамикох студийох Ґаби була

прешлого року у Африки як здравствени роботнїк а тераз, по дипломованю, ришела нащивиц Виєтнам и ище даєдни жеми у тей часци Азиї.

Растислав Растїк Колєсар, син Людмили и Мирка Колєсарових з Брантфорду, после студийох кинесиологиї, та законченей MD, ришел исц и далєй и висше - уписал найвисши ступень студийох - рихта доктората у обласци котру специялизовал.

И пред саме заключенє "Гласнїка" сцигла нам вистка: **Иґор Олеяр**, син Дєни и Славомира Олеярових з Торонта, студент Йорк универзитета (Faculty of Pure and Applied Science) дипломовал астрономию и физику и 15 юния, на шветочносци на Йорк универзитету, приял диплому як потвердзенє здобутих квалификацийох. За посцигнути резултати на студийох Иґор достал, медзи иншим, вецей припознаня а того року достал и York University scholarship, R.M. Hobson награду за физику а достал и University of Toronto scholarship. Вецей о тим вредним студентови у идуцим "Гласнїку". (К)

ИНТЕРЕСАНТНОСЦИ

У ҐАНИ ШЕ БЕШЕДУЄ ПО РУСКИ

Мая Сеґеди, студент Универзитета у Вотерлуу, у маю пошла до Африки! Тото вецеймешачне пребуванє у Ґани то єдна з етапох у рамикох студийох котри себе Мая вибрала. Як волунтир, Мая ше нашла у здравственей екипи з ище даскелїма Канадянками. Под руководством тамтейших дохторох млади дзивчата буду помагац жительству Ґани на здравственим планє. Интересантне було тото же Мая о даскельо днї як сцигла зоз єдним тамтейшим дохтором бешедовала по нашому - по русински. И крашнє ше сгварели и розумели.

Гммм, дохтор зоз Ґани а да зна по руски?!

Ришенє загадки у тим: дохтор з Ґани студирал медицину у Москви - зна росийски а нє зна анґлийски. Мая зна анґлийски а нє зна росийски. Алє, Мая зна и сербски, словацки и русински! И ту Мая доскочела - почала конверзацию на русинским язику и - крашнє ше порозумела з дохтором. И, вец, чи нє мож повесц же наш мацеринski язик єдна файта "славянского есперанта"? (К)

INTERESTING EXPERIENCE

RUSYN LANGUAGE SPOKEN IN GHANA

Maja Segedi, University of Waterloo student, went to Africa in May. As a volunteer, Maja will spend 3-4 months there. She and her canadian friends will help domestic physicians with health related problems. The interesting thing was that only a few days after her arrival, Maja had the opportunity to speak Rusyn with one of the doctors. And they understood each other perfectly.

Hmmm, doctor from Ghana speaks Rusyn language?!

Explanation: doctor from Ghana was studying medicine in Moscow. He speaks Russian, but not English. Maja speaks English, but not Russian. However, Maja speaks Serbian, Rusyn and Slovakian as well. Therefore, Maja found a solution - she started the conversation using Rusyn language.

After this experience, I think that we can refer to our mother language as "slavic esperanto".

РЕЦЕПТИ ЗА ПАНЇ КУХАРКИ

Овоцова шалата "Амброзия"

За шейсц особи потребне:

1 векши анананс, 2 очисцени и на колєчка порезани помаранчата, 2 грушки и 2 брескинї очисцени од лупи и порезани на коцочки, 1 шолька грозна, пол шольки вишнї, пол шольки ягоди, 4-6 ложички цукру, сок зоз двох лимунох.

Вибрац красни анананс и презезац го на поли по длужини. З оштрим ножом вистругац нєпотребне тварде ядро, а потим осторожно виняц месо анананса и порезац го на фалатки.

До глїбшей склєняней миски положиц коцки анананса и додац шицко друге. Засладзиц по смаку, преляц зоз лимуновим соком и премишац. Так пририхтану "Амброзию" тримац по хаснованє у фрижидеру.

Нєпостредно пред служеньом овоцову шалату усипац до пририхтаних половкох од анананса, положиц их на тацну за послугованє. З оглядом же шицка шалата нє станє до тих двох половкох, миску врациц до фрижидера и по потреби служиц з нєй по другираз. (М. Колбас)

Смачного!

Дзе цо будзе:

НАШОМУ ЧЛЕНСТВУ З ОНТАРИЯ И СУШЕДНИХ ДЕРЖАВОХ УСА

VII ЄШЕНЬСКИ ПИКНИК

Тот уж покус традицийни пикник будзе отримани соботу 28 авґуста у парку Pitok у Woodstock-u. Як порадзене, кажде себе ма обезпечиц костиранє, лакотки и ошвиженє а друженє и даєдни други змисти буду як и на лєтнїм пикнику.

Стретнїме ше и концом лєтнього периоду, вихаснуйме можлївосци друженя, приведзме и своїх приятельох. Звичайно хвиля концом авґуста красна и понука шицки уживаня на побрежю озера у Woodstock-u

Довидзеня 28 авґуста у Woodstock парку!

ЧЛЕНОМ РДСА ЗОЗ САСКАЧЕВАНУ, АЛБЕРТИ И Б. КОЛУМБИЇ

РУСКИ СХОД У АВҐУСТУ

Спрам поради медзи Руснацами у провинциї Саскачеван, як домашнїх, Лєтнї сход Руснацох зоз тих заходних канадских провинцийох будзе соботу и внєдзелю, 31 юлия и 1 авґуста у Нортбатлефорду, Саскачеван.

Сходи и друженя наших виселєнцох у тей часци Канади здобувю традицию а по друженю и провадзацих активносцох шицким оставаю у красним паметаню. Прето организаторе прешвечени же и тогорочни сход принєше тото цо найважнєйше - дружиц ше, порадовац ше єдни другим и баржей ше упознац медзи собу та на тот способ утвердзиц потребу за такима рускима пикниками.

ВИТАЙЦЕ У НОРТ БАТЛЕФОРДУ!!!

ОДБОР ЗА ЗАБАВНИ АКТИВНОСЦИ ПОРУЧУЄ:

БУДЗЕ ВОЗБУДЛЇВО!

Пред самим заключеньом "Гласнїка" дознали зме же, попри того цо од скорей знаме у вязи пикника - же будзе вельо друженя, госценя, же опробую моци у фотбалу "млади" и "старши", же ше прашатка буду обрацац на рожню - и **Одбор за забавни активносци** мал пораду и утвердзене же ша на тим пикнику повторя бависка зоз прешлого пикника алє буду уведзени и пар нови котри вшелїяк унєшу ище вецей возбудзеня медзи учаснїкох пикника а помогню же би ше призабуло на койдзеяки обовязки и каждодньово бриги.

U V A H A: (Hlasnjik vecej nje vihodzi, znači adresi, emaili, telefoni najvirojatnjejše nje funkcionalni. Ljem teksti, napisi, vistki mozu poslužic jak hradza i žridlo eventulanih podatkoh o osoboh viseljencoh i podjijoh medzi viseljencami u Kanadi i Ameriki)

Информатор пририхтал:	**Гавриїл КОЛЄСАР**
Телефон: (519) **xxxxxxxx** Радакцийни email: **xxxxxxxxxxx**	**Редакция информатора:** Михайло Будински (МБ), Мелания Колбас (МК), Гавриїл Колєсар (К), Владимир Рац (ВР)